

Štengarúček

červen 2005

Zpravodaj obce Šitbořice



1255 - 2005



Slovo starosty

Vážení občané, nyní probíhají dokončovací práce na dostavbě čističky odpadních vod a kanalizace. Čistička je ve zkušebním procesu a je třeba, aby ti kteří nejsou dosud napojeni na kanalizaci veškerými odpadními vodami ze svých domů, tak učinili pokud možno co nejdříve.

V současné době žijeme plně v přípravách na oslavy 750. výročí obce. To znamená, že je třeba dokončit opravy komunikací, které byly narušeny výstavbou kanalizace, provést opravy i jiných komunikací, které jsou narušeny provozem nebo mrazem a také dokončit roze-
stavěné chodníky. Provádíme také opravy fasád budov, zejména sklady před radnicí a opravu staré školy.

Máme toho ještě mnoho, co je třeba do 24. 6. upravit nebo uklidit tak, aby naše vesnice byla připravena na přijetí řady rodáků a hostů, kteří přijedou k nám oslavit toto významné výročí obce.

Touto cestou se na Vás obracím, abyste provedli úklid kolem svých domů, abychom měli celou obec uklizenou. Bude to naše vizitka a jistě se chceme všichni pochlubit vzhledem naší obce. Všem děkuji za pochopení.

Program oslav je připraven bohatý a jeho organizací se zabývá hlavně Klub historie a vlastivědy obce, pod vedením Ing. Zelinky.

Máme připravenou řadu suvenýrů, které bude možné při oslavách zakoupit. Jak jsem uvedl, program je připraven bohatý, ale poněvadž většina programu bude pod širým nebem, bude velice důležité dobré počasí.

Pozvánky jste si již mohli vyzvednout na obecním úřadě, přesto Vás tímto na oslavy, které se konají ve dnech 24. - 26. 6. 2005 srdečně zveme.

Vladimír Kulíšek,
starosta obce

Krátké zprávy

Z jednání obecní rady

6. 4. 2005

- OR projednala přípravu oslavy 60. výročí osvobození naší obce.
- Ženský vzdělávací spolek VESNA žádá o pronájem místnosti v budově staré školy. OR schválila bezplatný pronájem na dobu 1 roku s tím, že bude určena zodpovědná osoba, která bude zabezpečovat ekonomický provoz z hlediska energií.
- OR schválila nákup 200 ks plucarů a 200 ks lázeňských pohárků v celkové ceně 47 200 Kč.
- OR byla informována firmou VAK Břeclav o tom, že na základě souboru technických opatření se zlepšila kvalita vody tak, že vyhovuje požadavkům vyhlášky č. 242/2004 Sb. bez omezení.

18. 4. 2005

- Rozšířená OR schválila obdržení dotace z Krajského úřadu na stavbu kanalizace a ČOV a dokončení kanalizační sítě.
- Firma E.ON nabízí převzetí akcie Jihomoravské energetiky a.s. za 3600 Kč. Bylo rozhodnuto tuto akcii neprodávat.
- ZŠ si podala žádost o převod fin. prostředků do rezervního fondu. OR souhlasí s převodem do rezervního fondu s podmínkou, že rezervní fond bude použit pouze se souhlasem zřizovatele.
- Opět byla projednána příprava oslav 750. výročí a schválil se rozpočet na tuto akci celkové výši 470 000 Kč. Velká část z této sumy se vrátí zpět do obecního rozpočtu prodejem publikací, plucarů, pohárků a p.

2. 5. 2005

- OR byla seznámena s usnesením vlády – Vládní plán

financování mobility pro všechny. Na základě tohoto byl zadán projekt na nájezdovou rampu k poště.

- OR rozhodla o opravě informační tabule u Orlovny v ceně asi 4 000 Kč.

16. 5. 2005

- Rozšířená OR schválila nákup odpadního potrubí pro společnou přípojku na ulici Pod Vrbami v délce 40 m.
- OR projednala návrh zněny územního plánu.
- Zastupitelé byli informováni o havárii plynového ohřívače vody v Orlovně. Oprava stála 100 000 Kč.
- Martina Kostková a Radka Poláková žádají o prodloužení nájemních smluv v penzionu. OR vyhověla oběma žádostem o prodloužení do 31. 12. 2005.
- Na žádost paní Boženy Kubíčkové OR prodloužila pronájem parcely č. 1881 na dalších 5 let.
- SDH Šitbořice žádá o pomoc při vybudování tréninkového hřiště na obecním pozemku poblíž ČOV, který má v současnosti pronajato ZD. OR souhlasí s pomocí.
- OR souhlasí s uhrazením faktur č. 25021 a č. 25020 za elektromontážní práce na ZŠ. Jedná se o platbu z rezervního fondu.
- Byly projednány přípravy nadcházejících oslav.

30. 5. 2005

- OR schválila instalaci záchytné sítě na dětském hřišti u domu pana Srby. Rodiče dětí z okolí provedou stavbu brigádnicky. Obec dodá materiál.
- Rostislav Zelinka žádá o prodloužení nájemní smlouvy obecního pozemku p. č. 656 o výměře 1 109 m². OR souhlasí.
- Dále OR schválila poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 200 000 Kč na opravu muzea v budově staré školy.

Antonín Lengál

Poplatek za odpad

Upozorňujeme občany, že 30.6.2005 vyprší dle obecně závazné vyhlášky č. 1/2005 lhůta pro zaplacení místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

K dnešnímu dni nezaplatili poplatníci ze 40 čísel popisných. Po datu 30.6.2005 bude OÚ nucen postupovat při vymáhání poplatku dle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, a tento poplatek bude navýšen o 50 %. Pokud poplatníci poplatek neuhradí ani po vydání platebního výměru, poplatek se bude vymáhat pomocí soudní exekuce.

obecní úřad

Končí školní rok a s ním i činnost Baránku

Tak jako v minulých letech jsem se s dětmi týden co týden scházela a ve zkouškách jim předávala moji lásku k folklóru. Protože děti byly velmi šikovné a poctivě chodily, naučily se toho za tento rok tolik, že všechny, i ty nejmenší, umí zatancovat polku, valčík, alespoň dešátku párových tanců a mnoho písniček. Také jsme dali dohromady pásmo „Zvířátka“, se kterým jsme vystoupili na oslavě svátku našich maminek a babiček, a které také předvedeme na vystoupení k 750. výročí obce. V sobotu 25.6. po slavnostním zahájení vystoupíme společně s dětmi z folklorního souboru Javorníček. Děti i ostatní diváci, uvidí pásma, která se v Baránku učíme a to v provedení dětí, které tancují v souboru několik let a to spolu s doprovodem dětské cimbálové muziky Javorníčku.

Přeji dětem, ať si poslední vystoupení užijí a ať prožijí krásné prázdniny.

Zuzana Baranová

Kultura v Šitbořicích

V sobotu 28.5.2005 ve 20 hodin v budově ZŠ v Šitbořicích vystoupilo divadlo hudby a poezie AGADIR s nastudovaným pásmem veršů významné současné brněnské básnířky Aleny Riedlové Slepíčkové. Podle ohlasů návštěvníků (bylo nás asi 50) mohu říci, že nikdo rozhodně nelitoval, že se přišel podívat na dosud v Šitbořicích neobvyklé vystoupení. Mnozí byli doslova nadšeni.

Stejně tak představitelé divadla děkovali za milou atmosféru a příjemné chvíle strávené s námi. Musím zde také říci to, co nezaznělo na zmiňovaném večeru. Měli jsme totiž možnost vidět premiéru tohoto představení.

Moje poděkování patří ochotné paní ředitelce, která dovolila, aby se celý večer konal v budově ZŠ. Právě škola totiž vlastní klasický klavír a tento nástroj byl podmínkou vystoupení. Všichni, kdo jsme představení shlédli, můžeme potvrdit, že bez klavíru by tento večer byl hodně ochuzen.

Na závěr chci ještě poděkovat všem, kteří přijali mé pozvání a nelitovali času. Doufám, že odměnou jim byl neobvyklý a příjemný umělecký zážitek.

Na všechny další kulturní a vzdělávací akce, které chci ještě s vaší spoluprací zorganizovat se těší

vaše knihovnice

Zdenka Kaňová

Pozvánka

Místní skupina rybářů Šitbořice pořádá spolu s OU v sobotu 25.6. Dětský den na „Starasu“ Zahájení chytání ryb v 6 hodin.

Pro děti budou připraveny krom chytání ryb různé hry jako jsou chůze na chůdách, střelba lukem i vzduchovkou na terč a jiné, které pro ně připravíme ve spolupráci s místní školou. Pro všechny pak připravíme občerstvení a nejen tradiční opékání buřtů ale také i rybí speciality. Přijďte se s dětmi podívat a užít si prima sobotu na akci, kterou pro Vás připravíme.

za místní rybáře

F. Lejska

Vyšla publikace Rekrutské zábavy v Šitbořicích

Po několikaletém bádání mezi pamětníky a sbíráním podkladů, vychází v těchto dnech publikace s názvem „80. let trvání rekrutských zábav se stavěním máje v Šitbořicích“.

Publikace zpracovaná p. Františkem Fraňkem předkládá podrobný a ucelený přehled vývoje této specifické šitbořické tradice od samého počátku z doby I. republiky až po současnost. Je doplněna fotografiemi, které určitě mnohým místním rodákům ožíví vzpomínky na jejich mládí. Je možné ji zakoupit u autora knihy.

redakce

Stolní tenisté postupují

V uplynulé sezóně vstoupili stolní tenisté do třetí sezóny po obnovení činnosti. V předchozím roce jim postup ze základní skupiny unikl kvůli zranění hráče základního kádra a tak letos byl cíl jednoznačný - postoupit.

V průběhu sezóny ztratili naši hráči body pouze s týmem Křepic a s menší nevýhodou tak postoupili do baráže o postup do okresní soutěže. Zde si třemi vítězstvími a pouze jednou porážkou zajistili postup do vyšší soutěže. O úspěch se zasloužili a o potvrzení zvyšující se úrovně šitbořického stolního tenisu budou i nadále usilovat: Ivo Prokeš, Pavel Halas, Josef Bedřich, Radomír Zelinka, František Franěk, Jaromír Vozdecký, Mikuláš Vozdecký, Václav Sigmund, Stanislav Franěk. Na svoje první zápasy se nyní pilně připravují Libor Stejskal a Roman Zelinka.

Další zájemci o tento sport se mohou přidat na trénincích v úterý, případně v pátek vždy v 19 hodin.

Ing. Pavel Halas

Škola

Mateřská škola

VÍTÁNÍ DĚTÍ

Po desetileté pauze bylo v roce 1999 obnoveno vítání dětí do života v naší obci. Už šest let znovu pravidelně děti mateřské školy vystupují s kulturním programem na této hezké slavnosti. Je dobře, že opět vítáme malé šitbořické občany. Obřad má velmi dobrou úroveň a má kladný ohlas u spoluobčanů. Každé narozené dítě, které bydlí v Šitbořicích, dostává na památku od obce zlaté znamení zvěrokruhu, ve kterém se narodilo. Od června 1999 k dnešnímu dni bylo přivítáno 123 dětí.

OSLAVY 750. VÝROČÍ OBCE

I mateřská škola se bude podílet na oslavách 750. výročí obce.

Taneční kroužek MŠ vystoupí s programem v neděli 26. června 2005 odpoledne.

V sobotu 25. června 2005 bude mateřská škola v době od 10⁰⁰ do 16⁰⁰ hod otevřena široké veřejnosti, připravili jsme „Den otevřených dveří“. Zveme všechny občany k prohlídce mateřské školy.

zaměstnanci mateřské školy

Základní škola v roce významných výročí obce

Letošní ohlédnutí za školním rokem je zvlášť bohaté. Nejenom že škola plnila svou hlavní roli vzdělávací instituce, ale navíc nemalým dílem přispěla k posílení vztahu dětí ke své škole a svému rodišti.

Celý školní rok se žáci pod vedením učitelů připravovali na ztvárnění projektu „Šitbořice očima dětí“. Pod tímto názvem je ukryto mnoho učení, hledání a postupného získávání hlubších znalostí o své rodné obci.

Z vytvořených žákovských prací jsme sestavili brožuru s názvem „Šitbořice očima dětí“. Zalistujete-li jejími stránkami, dočtete se mnoho zajímavého o Vašem rodišti z různých úhlů pohledu dětí. Společně s nimi objevíte poetické zákoutí, která zůstávají běžně bez povšimnutí. Úvahy, pověsti, básničky a obrázky dětí ve Vás vyvolají milé vzpomínky a možná povedou i k zamyšlení a poučení. Z příspěvků dětí vznikla mozaika současné vesnice, složená z přírodních a zeměpisných zajímavostí i z graficky zpracovaných údajů o historii a současnosti naší obce.

Při tvorbě brožury nebylo záměrem pouze to, aby žáci dokázali popsat svoji obec, ale šlo především o posílení vztahu a úcty k domovu, o pěstování zájmu o rozvoj obce a aktivní zapojení dětí do dění v obci.

Práci školy jsme obohatili o témata, v nichž žáci měli možnost hlouběji nahlédnout do historie a současného dění v obci.

Akce uspořádané v uplynulém školním roce

- Den se seniory – září
- Divadelní pohádkové odpoledne – říjen
- Strom života v obci – říjen
- Den otevřených dveří – listopad
- Beseda s důchodci – listopad
- Módní přehlídka, historie a současnost oblékání – listopad
- Zdravé zuby, zdravá výživa, současný životní styl – prosinec
- Výtvarná regionální soutěž „Můj strom“ – prosinec
- Vánoční lidové zvyky, dílna – prosinec
- Výroční vánoční jarmark – prosinec
- Vánoční koncert – leden
- Dětský karneval – únor
- Prezentace projektu „Cestovní kancelář Vás zve do Šitbořic“ – únor
- Hudební koncert – březen
- Velikonoční zvyky, dílna – březen
- Projekt v anglické konverzaci Moje rodina, moje obec – březen
- Obrázkové pexeso Šitbořic – březen
- Slet čarodějnic s výtvarnou soutěží a návštěvou radnice – duben
- Besedy nad kronikou obce o II. světové válce – duben
- Beseda k 60. výročí osvobození obce
- Projekt úprav ozelenění obce – duben
- Projekt životní prostředí obce – duben
- Projekt rodina – květen
- Životní styl člověka na vesnici, protikuřácký program – květen
- Vystoupení na Den matek – květen
- Výroční Běh osvobození s kulturním programem – květen
- Škola včera a dnes – projekt Pradědeček po škole – květen
- Významné budovy v obci – květen
- Projekt „Prevence úrazů a bezpečí dětí na vesnici“ – červen
- Poznáváme místní matriku – červen
- Terénní poznávání katastru Šitbořice – červen
- Exkurze žáků v místních firmách a řemeslných dílnách
- Historie a současnost života obce – červen
- „Šitbořice očima dětí“ – celoroční projekt školy

Pozn.: Školním projektem se rozumí dlouhodobá tematická práce vyžadující propojení učiva jednotlivých předmětů s využitím praktických zkušeností a znalostí o regionu.

Školní akce v době oslav

PÁTEK 24. ČERVNA

- V 17 hodin: Slavnostní setkání všech bývalých a současných zaměstnanců školy

SOBOTA 25. ČERVNA

- Vystoupení žáků devátého ročníku na Obecním úřadě – ukázky literárních prací o vesnici, jedná se o krátké prezentace žáků, postupně zařazené v 10, v 11, ve 12, ve 13 a ve 14 hodin.
- Den otevřených dveří ZŠ od 10 do 16 hodin

Program:

- Výstava starých hraček a historických předmětů
- Výstava starých učebnic a školních dokumentů
- Výstava prací bývalých žáků školy
- Výstava fotografií a ručních prací
- Ukázky práce žáků s internetem v internetové učebně
- Nepřetržitá videoprojekce z akcí školy v jazykové učebně a v 8. třídě
- Budou zpřístupněny všechny učebny s pracemi a výrobky žáků

NEDĚLE 26. ČERVNA

- V 15 hodin kulturní vystoupení pro veřejnost u Společenského domu

Škola, rodiče, děti - obec a společnost

Stejně jako školství v jiných zemích se také naše školství přizpůsobuje novým potřebám vývoje společnosti. Ministerstvo školství ve svém Národním programu rozvoje vzdělávání určilo jeho hlavní priority. Jedná se o posílení počítačové gramotnosti, výuku cizích jazyků a pěstování širokých dovedností a způsobilostí žáků nezbytných pro seberealizaci i uplatnění na trhu práce.

Dnešní doba vyžaduje lidi vzdělané, slušné a zodpovědné, odborníky schopné pracovat samostatně i v týmu. Proto naše škola zařazuje činnosti pojetí výuky, při němž se děti těmito dovednostem učí. Doba, kdy děti ve škole „opisovaly učebnice“, je dávno pryč.

INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ GRAMOTNOST

Metody výuky s využíváním informačních a komunikačních technologií (ICT) uplatňujeme na druhém stupni jako důležitou součást výuky. Navíc vypracováním vlastního projektu získala škola dotaci, a žáci pak mohli po celý rok bezplatně využívat internetový výukový program Škola za školou.

Naše škola tak v letošním roce v plné míře naplňovala požadavky MŠMT v uplatňování ICT při výuce a v rámci ČR byla v průběhu roku vyhodnocována mezi 10 nejlepších školami, které uplatňovaly moderní e-learningovou aplikaci (výukový software) při vzdělávání žáků.

Dobré úrovně počítačové gramotnosti žáků dosahuje škola především díky nadstandardní práci učitelů, kteří

využívají možnosti internetu při výuce ČJ, Rv, Ov, Z, M a rovněž díky významné podpoře ze strany obce, která školu vybavuje moderním zařízením pro výuku ICT.

VÝUKA CIZÍCH JAZYKŮ

Naše škola zabezpečuje výuku dvou cizích jazyků. Výuka německého jazyka je zajištěna plně kvalifikovaně, výuka anglického jazyka je také v souladu se školskými právními normami a poskytuje žákům dobré znalosti k dalšímu studiu na střední škole. Ostatně o úrovni výuky se mohli rodiče přesvědčit v otevřených vyučovacích hodinách a na vystoupeních žáků při pořádání školního kola olympiády v anglickém jazyce, kde žáci prokazovali svoje schopnosti v anglické konverzaci.

Všichni žáci se již od 4. třídy povinně učí jednomu cizímu jazyku. Navíc škola včas informovala rodiče a žáky o možnosti učit se současně druhému cizímu jazyku a také nabídla možnost procvičovat konverzaci v tom cizím jazyce, který se už žáci učí. Je škoda, že této nabídce rodiče a žáci nevyužili ani ve volitelném předmětu, ani formou zájmového kroužku.

Současně je třeba, zejména u méně talentovaných žáků, brát v úvahu také skutečnost, že výuka druhého germánského jazyka je pro děti dalším zatížením. Dokonce ani mnohá osmiletá gymnázia nezařadila výuku druhého jazyka od primy (naší šesté třídy), ale až od 15 let, od věku ukončení povinné školní docházky.

Výuka anglického i německého jazyka (popřípadě obou jazyků současně) je pro děti velmi náročná. Přesto učitelé v základním školství dokáží výuku zpřístupnit, aby děti mohly přiměřeně svému věku získat co nejvíce trvalých znalostí cizího jazyka. Na naší škole výuku obou jazyků zabezpečujeme a druhý cizí jazyk doporučujeme talentovaným žákům jako prioritu i při nabídce povinně volitelných předmětů. Rozhodnutí je na rodičích.

Přestože všechny školy považují výuku cizích jazyků za prioritní, není v současné době tato výuka na základních školách v celé České republice, vzhledem k nedostatku učitelů, aprobačně zajištěna. Aprobování učitelé pro výuku cizích jazyků chybí i na středních školách. Nelze se tedy divit, že nedostatek učitelů v rámci ČR se projevil, stejně jako na všech ostatních základních školách, i u nás. Jiný plně kvalifikovaný a aprobovaný zájemce o výuku AJ se nenašel, i přes využití všech možností ředitelky školy, výraznou podporu obce s nabídkou bytu pro uchazeče, včetně angažovanosti člena školské rady.

VOLITELNÉ PŘEDMĚTY PRO ROZVOJ ŽIVOTNÍCH DOVEDNOSTÍ ŽÁKŮ

Dle metodického pokynu MŠMT nejsou tyto předměty koncipovány ke zvyšování poznatkové části učiva, ale především pro rozvoj dovedností žáků nezbytných pro život a uplatnění se na trhu práce. Svým obsahem korespondují se vzdělávacími cíli dle nového školského zákona a jsou v souladu s prioritami našeho školství. Pro příští školní rok si žáci mají zvolit nejméně tři předměty z následující nabídky: konverzace v AJ, konverzace v NJ, výuka druhého cizího jazyka – dle výběru anglického nebo německého, seminář a cvičení z ČJ, seminář a cvičení z matematiky, společenskovední seminář, přírodovědný seminář, umění a kultura, výchova ke zdraví

– výchova k rodičovství a základy první pomoci, informatika pro mírně pokročilé, informatika pro pokročilé, administrativa, člověk a svět práce - výchova k volbě povolání, člověk a životní prostředí, mediální výchova.

SPOLUPRÁCE ŠKOLY A RODINY

Rodiče našich žáků pravidelně informujeme o činnosti školy na třídních schůzkách, při konzultačních hodinách i písemně prostřednictvím žáků. Máme dobrou zkušenost, že většina rodičů využívá informačních zdrojů školy a svým přístupem posiluje vzdělávání dětí. Pokud se však rodič plně neinformuje a prezentuje zkreslené neobjektivní informace, poškozujeme (možná nevědomky) dobré jméno školy u dětí i na veřejnosti.

Tak jako v rodině je nezbytné jednotné působení obou rodičů, je ve škole základním stavebním pilířem pro výchovu dítěte spolupráce rodiny a školy. Při dobré spolupráci se významně posiluje všechno, co chceme děti naučit. Proto učitelé naší školy pořádají akce, které ke spolupráci přímo vybízejí: dny otevřených dveří, otevřené vyučovací hodiny, netradiční třídní schůzky a besídky, prezentace výchovných projektů s účastí rodičů. Jedná se například o prezentaci projektů Zdravé zuby, Cestovní kancelář, Škola za školou, využívání internetu při výuce, výtvarné a rukodělné dílny pro rodiče aj. Vzpomeňme například na podzimní divadelní Pohádkové odpoledne, kterým nejmenší děti přispěly k obohacení kulturního života obce. Můžeme si připomenout rovněž Den seniorů. Setkání několika generací ve škole mělo příznivý ohlas u dětí i prarodičů a bylo pro všechny poučné i zajímavé.

Rodiče zveme také na školní kola sportovních a naučných soutěží i na další akce určené širší veřejnosti. Předpokladem dobrého vzdělání je nejen kvalitní práce učitelů, ale ve výchově především skutečný vliv rodiny.

NABÍDKA PRO ROZVOJ ZÁJMŮ DĚTÍ

Škola, vedle své hlavní činnosti, nabízí dětem další možnosti pro rozvoj zájmů a talentu. V letošním roce zajišťuje provoz dvaceti zájmových kroužků. Další akce pořádané školou – tematické vycházky, exkurze, výlety, zájezdy na lyžování do Němčiček a na plavání do Hustopečí, měly za cíl nejenom prohloubit dovednosti žáků, ale také posilovat přátelské vztahy mezi žáky. Žáci se účastnili vlastivědných exkurzí v katastru obce i v okolním regionu. Připomeňme exkurze do místních dílen a podniků zaměřené na poznávání výrobních postupů a technologií, putování místní krajinou – poznávání místního reliéfu, fauny a flóry, Boleradice – naučná stezka Paseky – Hrad, CHKO Pálava – přechod Pálavou, Křivé jezero, jeskyně Tuřold, hrad Špilberk, Moravské zemské muzeum Brno, Etnografické muzeum Brno, ZOO Brno, Brněnská přehrada, SOU Rajhrad, Muzeum Valtice, Mikulov, skanzen v Rožnově pod Radhoštěm, Radhošť, Poustevny, filmové představení s historickou tematikou Alexandr Veliký.

Asi s největším ohlasem u žáků se setkal zájezd do Prahy. Děti na vlastní oči viděly, některé poprvé v životě, významná místa našeho hlavního města a mohly porovnat svoje dosavadní představy a vědomosti se skutečností. Takové výlety tvoří významný vzdělávací článek. Nelze opomíjet jejich význam při dotváření vědomostí žáků. Navíc pěstují v dětech mimo jiné i samostatnost,

ohleduplnost, kamarádské vztahy a schopnost přizpůsobit se reálným situacím v životě.

ŠKOLSKÁ RADA PŘI ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Rada byla ustanovena v březnu roku 2005, bylo zvoleno devět členů.

Za pedagogické pracovníky:

Mgr. Dagmar Gurášová, Mgr. Dana Relichová,
Mgr. Ivo Prokeš

za zřizovatele:

Jaroslava Krušínová, Hana Navrátilová,
Pavel Ryšavý

za zákonné zástupce:

Jana Urbánková, Richard Hanák, Ing. Roman Guráš

Pro velmi malou účast rodičů na prvním termínu voleb, bylo rozhodnuto svolat zákonné zástupce opětovně. I na druhou schůzi, která byla ředitelstvím opakovaně řádně svolána, přišlo k volbám jen 24 rodičů.

Na svém prvním jednání dne 7. 4. 2005 byl jako předseda zvolen Ing. Roman Guráš. Byl schválen jednací řád a projednány představy o úkolech školy z pohledu zřizovatele, rodičů a školy. Z diskuze vyplynulo, že škola zabezpečuje kvalitní úroveň vzdělávání a pořádanými akcemi zabezpečuje širokou mimoškolní činnost dětí. Byly prodiskutovány možnosti širší informovanosti rodičů a veřejnosti. Škola informuje rodiče všemi dostupnými způsoby. Školská rada vnímá širokou informovanost veřejnosti o škole jako nezbytnou součást propagace výchovně vzdělávací práce a doporučila ještě větší využívání informačních zdrojů pro zviditelnění činnosti školy.

Na druhém jednání dne 5. 5. 2005 projednala Školská rada koncepční záměry rozvoje školy, školní vzdělávací program pro rok 2005/06 i organizační zajištění výuky. Školská rada schválila školní řád a pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků pro příští školní rok.

VÝSLEDKY ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Naše škola naplňuje požadavky současného školství. Při srovnávání výsledků s ostatními školami formou testů i při porovnávání úspěšnosti žáků při přijímání na střední školy dosahují žáci naší školy ve srovnání s ostatními školami v regionu velmi dobrých výsledků. Hodnotíme-li nabídku zájmových kroužků, je při porovnání s ostatními školami jedna z nejvyšších.

Škola navíc svými vlastními projekty, které jsou nadstavbou běžné výuky, přispívá k dalšímu zvyšování úrovně vzdělávací práce školy. Nezanedbatelným příspěvkem jsou také finanční dotace, které škola získala realizací grantových projektů a využila k pořízení vyučovacích pomůcek a moderního výukového software.

V letošním školním roce – v roce 20. výročí školy a 750. výročí obce, učitelé vedle své vzdělávací práce připravili navíc množství výchovných a kulturních akcí, kterými výraznou měrou přispěli k umocnění vztahu dětí k rodnému místu.

Všichni víme, že každá zorganizovaná akce vyžaduje určitý díl práce organizátora, i když je zajišťována třeba pozváním hostů, umělců. Vždy je však přínosem k obohacení kulturního života obce. Učitelé, často nad rámec

svých pracovních povinností, akce nejen zajišťují, ale hlavně vytvářejí i samotný program, za kterým je ukryto mnoho hodin trpělivé práce s dětmi. Bez jejich obětavého přístupu by nebylo možno připravit takové množství vzdělávacích akcí. Vede nás k tomu společný cíl – vypěstovat v dětech hezký vztah k rodnému místu, zájem o trvalé sebevzdělávání a ochotu podílet se na kulturním dění a rozvoji obce i společnosti.

Děkuji učitelům za jejich náročnou pedagogickou práci a za všechno, čím obohatili život školy i obce. Za spolupráci a podporu děkuji také rodičům, zástupcům obce a všem, kteří nám v tomto snažení pomáhají.

Obrázkové pexeso Šitbořic

Pro nejmenší děti vytvořili žáci pod vedením paní učitelky Hany Meredové malované pexeso. Najdete v něm obrázky významných budov a míst v obci. Bude v prodeji od 20. června v Základní škole. Přejeme dětem i dospělým hodně zábavy.

PaedDr. Jarmila Novotnáková,
ředitelka školy

Vzpomínky na Šitbořice

Od mého bratrance Jaroslava Hudce a jeho ženy Věry (Šitbořačky) jsem se dozvěděl, že Šitbořice oslaví v letošním roce významné jubileum. Na památku mi věnovali váš nástěnný kalendář vydaný k tomuto jubileu. Pozorně si prohlížím jednotlivé listy s překrásnými fotografiemi dokumentující velké proměny Šitbořic. Moc se mi líbí historické pohlednice a fotografie, zachycující staré Šitbořice, a jejich srovnání se současností. Myslí si, že toto srovnání je obzvláště cenné zejména pro mladé občany, kteří staré časy a dřívější nelehký život na vesnici poznávají jen zprostředkovaně, z vyprávění svých rodičů nebo prarodičů. Pečlivě prohlížím obrázek za obrázkem, fotografii za fotografií, srovnávám a hlavně vzpomínám ...

Již slovo Šitbořice ve mne vyvolává řadu krásných vzpomínek na moje mladá léta, kdy jsem Šitbořice poprvé na vlastní oči spatřil. S některými vzpomínkami bych se chtěl s vámi podělit.

Poprvé jsem Šitbořice poznal již ve svých necelých 11 letech, v roce 1938. Tehdy jsme s tatínkem jeli na kolech navštívit strýce Jaroslava Hudce, který byl v Šitbořicích nově jmenován kaplanem. Živě se mi vybavuje, jak jsme z domova vyjžděli za časného rána abychom na místo dorazili včas a stihli ještě alespoň nedělní „hrubou“. Bylo krásné letní počasí, sluníčko mile hrálo a za svěžího rána nám cesta na kolech rychle ubíhala. Výletem jsem byl přímo unesen. Byla to moje první delší jízda na kole, které jsem dostal od strýce Jaroslava darem k biřmování, při kterém mně byl za kmotra. Kolo se zahnutými řídítky (berany) jsem měl u nás na dědině jenom já a mně i klukům se strašně líbilo. Také jsem se chtěl strýcovi pochubit jak umím jezdit, a že jsem zvládl tak dlouhou trasu. Vždyť je to od nás přes 40 kilometrů! Do Šitbořic jsme dojeli po desáté hodině, lidé byli ještě v kostele. Postavili jsme kola ke zdi kostela a šli jsme dovnitř na zbytek mše. Po mši jsme na strýce čekali před kostelem, až bude vycházet ze sakristie. Bylo to tenkrát pro strýce milé a překvapivé setkání, které vůbec nečekal. Uvedl nás na faru a představil starému panu faráři P. Chadimovi a jeho dvěma sestrám, které mu na faře hospodařily. Srdečně nás přivítaly a připravily nám po namáhavé cestě skvělé občerstvení. Pan farář se strýcem nás pak provedl krás-

nou zahradou, ukázali kostel a společně jsme prošli částí vesnice kolem kostela a staré školy. Právě ještě kvetly a překrásně voněly prastaré lípy před kostelem a dodávaly celému okolí povznášející atmosféru. Po obědě, při kterém nám hospodyně mimo výborného jídla nabídly na ochutnání i známou šitbořickou vodu „Štyngar“. Musím přiznat, že mě moc nechutnala pro její sirovoříkový zápach. Abych sestry pana faráře neurazil, tak jsem se vody s velkým sebezapřením napil. Odpoledne jsme se vydali na dlouhou zpáteční cestu. Strýc Jaroslav nás tehdy doprovázel na své nové motorce až do Těšan (měl Zetku 175 s ručním pákovým přehazováním), kde jsme se s ním rozloučili. Byl to pěkný výlet, který udělal radost nám i strýcovi.

Strýc Jaroslav jako student brněnského alumnátu k nám na Ořešín často docházel. Navštěvoval rád svou nejstarší setru Annu - moji maminku, která se na Ořešín provdala. Dodávám několik stručných údajů ze života rodiny Hudcovy. Strýc Jaroslav se narodil v Molenburku na Dražanské vysočině v rodině Vincence a Andělíny Hudcových (mých prarodičů) v pořadí jako páté ze 6 dětí. Brzy po první světové válce jejich maminka Andělína ve svých 37 letech zemřela na španělskou chřipku – chřipkovou pandemii, která krutě zachvátila celou Evropu, a na její následky zemřely tehdy miliony lidí, mnohem více než bylo obětí světové války. Po smrti maminky Andělíny (mé babičky), zůstal dědeček Vincenc sám se šesti nezletilými dětmi, v rozmezí věku od dvou do osmnácti let. Nejstarší byla Andulka – moje maminka. Po smrti maminky Andělíny padl na ni velice těžký a odpovědný úkol – pečovat o rodinu, vést domácí hospodářství a postarat se o výchovu nejmladších sourozenců – Slávečka a Andělínky. Odtud pramení upřímná bratrská a sesterská láska strýce Jaroslava a mé maminky. Tři další bratři – František, Karel a Vincenc byli již odrostlejší. Později se rodina Hudců odstěhovala z Molenburku do Jehnic k Brnu, kde dědeček Vincenc koupil starou zemědělskou usedlost, kterou postupně od gruntu přestavěl. Nejstarší dcera Anna se vdala na Ořešín, kde s tatínkem hospodařili na malém hospodářství.

Pozdější moje setkání se Šitbořicemi bylo již prozaičtější. Bylo to brzy po válce v roce 1947, kdy jsem jako mladičký začínající učitel, absolvent brněnského „učitelá-

ku“, po maturitě nastoupil na šitbořickou obecnou školu. Bylo to v době, kdy se ještě Šitbořice vzpamatovávaly z války, která těžce zasáhla a poznamenala život všech občanů. To ještě tenkrát stály po polích a kolem kloboucké silnice a na kopečku u Těšan vraky německých a sovětských tanků, ukazujících na těžké boje, které se v Šitbořicích a v okolí v závěru 2. světové války odehrávaly. Jeden takový rozbitý tank si ještě pamatuji na dolním konci. I když to bude v září letošního roku již 58 let, stále se mi vybavují okamžiky a vzpomínky na všechno, co jsem tehdy viděl a prožíval. Vzpomínky jsou tak obdivuhodně jasné, jako by se to vše odehrávalo včera, zatímco včerejší prožitky si člověk často ani nevybavuje. Asi je to zákonitě pro starého člověka, jak mě totéž potvrzují i moji vrstevníci.

Moje šitbořické vzpomínky se váží opět na můj vztah ke strýci P. Jaroslavu Hudcovi, který prožil v Šitbořicích, v jeho jediném kněžském působišti, téměř 60 let. Nejdříve zde působil jako kaplan, jak jsem se již zmínil, potom farář a nakonec děkan. Strýc Jaroslav byl velice rád, že jsem dostal umístěnku do Šitbořic. Těšilo ho, že budeme v Šitbořicích působit společně. I já jsem byl šťastný, že nebudu začínat svoji kantorskou dráhu v cizím prostředí. Bydlel jsem u strýce na faře a měl zdarma veškeré zaopatření. Hospodyně Marie o mne dobře pečovala. V prvním poschodí fary mě strýc vykázal pěkný pokojík, takže jsem měl plné soukromí. To byly pro můj učitelský začátek tak skvělé podmínky, o nichž se mi předtím ani ve snu nezdálo. Ve škole se mi líbilo, i když to byla škola stará, vlhká a zvenku oprýskaná, od války ještě značně poničená. Vyučoval jsem žáky čtvrté třídy, která se nacházela v prvním poschodí, odkud z oken byl pěkný výhled na kostel a blízkou faru a nádherné stromy starých lip. Do školy jsem to měl jen skok. Děti si mne vážily, vždyť jejich oblíbený pan farář byl mým strýcem. Tento fakt se po dědině rychle rozletěl a žáci na mne hleděli trochu z jiného zorného úhlu než na ostatní. S dětmi jsem si rozuměl, kolegové učitelé byli dobří a ochotně a nezištně, mě začátečníkovi, pomáhali. Dodnes rád vzpomínám na bývalého kolegu Jendu Pěčka, od něhož jsem pochytil řadu cenných zkušeností pro svoje kantorské začátky. Rád vzpomínám na paní řídící Marii Matýškovou. To byla prostá, moc hodná žena, velice snaživá, s velkým zájem o dobrý chod školy. V průběhu školního roku byla z Těšan na školu v Šitbořicích přeložena i paní učitelka Ludmila Friedlová (později Tocháčková), moje spolužačka z „učiteláku“. Společně jsme navštěvovali dalšího našeho spolužáka Zbyňka Pícu, který působil na škole v Nikolčicích. Za ním jsem často dojížděl na strýcově motorce, kterou mi vždy ochotně půjčoval. Nakonec si myslím, že byla víc moje než jeho.

Bohužel po půl roce mých slibných učitelských začátků přišel náhlý zvrat, nešťastný „vítězný únor“ v r. 1948. Nová politická a vládní garnitura, která se tehdy dostala k moci ve státě a s nimi tvrdě prosazovaná komunistická ideologie, moje a strýcovy plány na naše společné působení v Šitbořicích úplně zhatila. Naše představy se rozsypaly jak domeček z karet. Strýc tehdy prozíravě zhodnotil situaci a po vzájemné rozpravě mě sdělil: „Frantíku, situace bude zlá a složitá pro mne i pro tebe,

pokud zde zůstaneš. Budeš muset asi změnit působiště. Jak to tak vidím, v učitelství bys se mnou rozhodně neobstál.“ A tak po roce působení na národní škole v Šitbořicích, kde jsem se jako nezkušený devatenáctiletý mladík úspěšně rozkoukával a získával první životní zkušenosti, v důsledku známé politické situace jsem požádat o přeložení na jinou školu. Mé žádosti bylo vyhověno a tak příští školní rok se další mojí učitelskou „štací“ staly Popice, v nichž žilo i několik rodin šitbořických. S tamním prostředím nově osídlené, bývalé německé obce, jsem se velmi brzy sžil, poznal jsem řadu dobrých a hodných lidí, zapojil jsem se do společenského života v obci, stal jsem se členem ochotnického divadelního kroužku, zapojil jsem se do cvičení žáků, apod. Z Popic jsem pak opět po roce odešel na vojnu, která zásadně změnila celý můj vysněný kantorský i osobní život, ale to je však již jiná kapitola.

Šitbořice i další moje učitelská místa na jižní Moravě jsem měl velice rád. Ať to byly již zmíněné Popice a následně po vojně pak Velké Pavlovice. Zvláště umístěnku do Velkých Pavlovic jsem rád přijal, hlavně proto, že jsem vyučoval na druhém stupni základní školy a to předměty své budoucí aprobace – biologii, chemii a fyziku, o což jsem usiloval. Tuto aprobační skupinu jsem ještě v závěru vojny začal dálkově studovat na Vysoké škole pedagogické (později pedagogické fakultě) v Brně. Získal jsem tak příslušnou aprobaci pro výuku na druhém stupni základní školy. Posílen notnou dávkou ctížádosti, vykonal jsem rozdílovou zkoušku do třetího ročníku dálkového studia na přírodovědecké fakultě UJEP (později MU) v Brně a ve studiu pokračoval. Mým cílem bylo získat kvalifikaci pro výuku na středních školách a gymnáziích. To vše se mi časem splnilo. V učitelství a v různých pedagogických funkcích jsem prožil celkem 43let.

Horší to měl strýc Jaroslav. Tehdejší režim ho tvrdě pronásledoval a v průběhu šedesátých a dalších let mu připravil mnoho trpkých chvil. Velká podpora občanů Šitbořic mu však dodávala v jeho poslání sílu a tak nejruznější okresní církevní tajemníci si s ním nevěděli rady a neměli šanci ho nějakým způsobem ze Šitbořic odstranit. Ale nakonec přece. Když dovršil důchodový věk, byl z moci úřední zbaven správy farnosti a musel odejít do důchodu. Z fary se přestěhoval do malého domku, který si koupil a kde prožíval důchodová léta. Jako důchodce dále pomáhal novému panu faráři v Šitbořicích a několik roků také dojížděl do Křtin, kde vypomáhal v tamní duchovní správě. Častokrát jsme ho ve Křtinách s manželkou navštívili.

Vrátím se raději zpět k Šitbořicím, k některým veselším zážitkům mých prvních kantorských začátků, kdy jsem plnými doušky poznával radosti i strasti učitelského působení a života na vesnici. Dodávám, že strýc Jaroslav měl vždy plné pochopení jak pro moje nedostatky, tak i výstřelky, pramenící z mé mladické nerozvážnosti a vždy mě dobře poradil a usměrnil, za což mu srdečně děkuji. Jen tak namátkou si vzpomínám třeba na můj první „křest“ v jednom vinném sklípku. Opravdu už nevím, kde to přesně bylo a jména spoluúčastníků se mi vytratila z paměti. Když jsme navečer společně odcházeli ze cvičení, byl jsem pozván třemi mladíky, zhruba stejného

věku jako já, na ochutnání burčáku. Tehdy jsem ani nevěděl, co to burčák je. Abych nezapomněl, musím dodat, že jsem se zapojil do cvičení konaného pravidelně v Orlovně. „Košť“ burčáku a mezi tím i vína z jiného soudku byl zážitek, který jsem nikdy předtím nepoznal, a na nějž se nedá zapomenout. Zdatně jsme popíjeli a musím přiznat, že burčák mě opravdu zachutnal. Za chvíli nám všem svítila očička, jazyk se rozvazoval, zábrany mizely, jak se to v podobných situacích běžně stává, a jak to asi ve sklípku má být. Zpívali jsme, vyprávěli nejrůznější příhody a zážitky a čas nám přitom ubíhal jako voda. Následky ochutnávání příjemného moku se pomalu, ale jistě začínaly projevovat. Pozdě v noci jsme se rozešli a já pomalu krácel k faře. Již cestou jsem si začal uvědomovat, že jsem ten „košť“ asi trochu přehnal. Tiše pak, abych nevzbudil strýce nebo hospodyně Marii, jsem se vkrádal domů. První fázi příchodu - odemčení a zamčení dveří - jsem zvládl úspěšně. Světlo jsem nerozsvítil a potmě pomalu se tiše ploužil kolem zdi až ke schodům do prvního poschodí, kde byl můj pokojík. Bohužel na schodech u zdi měla Marie postavený kbelík s vodou připravenou na zalévání květin. Potmě jsem do něj vrazil, voda se vylila, kbelík s rachotem se kutálel po schodech dolů a tak jsem vzbudil celý dům. I pes na dvorku začal štěkat. Strýc rozespálý vyběhl ze svého pokoje v přízemí, co se děje. Okamžitě poznal, jaká je příčina té pohromy. Začal mě hubovat a vyhrožovat: „Jen počké, já to všechno řeknu tvé mamě, jak se tady chováš, že se nestydíš!“ Vyhrožoval, ale výhrůžku nesplnil. Druhý den jsme se této příhodě všichni jen smáli.

Na jinou příhodu, na kterou rád vzpomínám, byly návštěvy ve mlýně u Vildy Tocháčka. Mlýn vedl po svém otci, kterého za protektorátu Němci popravili. Do mlýna k panímámě Tocháčkové chodili někteří učitelé na obědy. Byla to pro ně velká výhoda, protože panímáma Tocháčková vařila výborně a ty buchty, které pekla byly vynikající. Také jsem je několikrát ochutnal, ale až večer,

kdy nás Vilda často zval do mlýna na besedu. To se pak povídalo, poslouchala muzika, zpívalo a občas při reproduované hudbě i tancovalo. Ale to všechno již je dávno a dávno minulostí.

V sobotu po poledni jsme všichni kantoři jezdili na neděli domů. Chodili jsme pěšky až do Těšan, na autobus, který přijížděl od Klobouk do Brna. Cestu do Těšan jsme si krátili polní cestou „Močilkami“. (Překrásný místní název. Dodnes se mi líbí). V Těšanech s námi čekali na autobus někteří učitelé z těšanské školy a někteří přijížděli z vesnic od Klobouk. Směrem k Brnu přistupovali další učitelé, takže do Brna nás přijelo téměř půl autobusu obsazeného učiteli. Časem jsme se navzájem dobře poznali a většinou jsme jezdili společně a bývalo vždy veselo. V pondělí naopak autobus kantory vezl zpět. Byly to tenkrát idylické doby, zvláště pro mladého učitele a dodnes mám na ně ty nejpěknější vzpomínky.

Tak končím ve svých 77 letech svoje nostalgické vzpomínání na moje učitelské začátky na jižní Moravě v Šitbořicích, a na pěkný vztah ke strýci Jaroslavovi. Váš krásný jubilejní kalendář k 750. výročí Šitbořic si pověsím na stěnu, abych jej měl stále po celý rok na očích a připomínal mi tak nádherný rok mého života prožitého v Šitbořicích.

Dovolte mi, milí přátelé, abych na závěr svého vzpomínání upřímně popřál všem šitbořákům především hodně a hodně zdraví a štěstí. Představenstvu a zastupitelům obce pak ještě navíc hodně moudrých rozhodnutí ve prospěch dalšího rozvoje a zvelebení Šitbořic.

Opravdu si myslím, že všichni občané a rodáci Šitbořic mohou být na svoji vesnici právem hrdí. Hrdí na všechny úspěchy, a hrdí na to, že pocházejí ze Šitbořic.

Srdečně vás zdraví váš bývalý učitel

František Tonar

(V Ořešíně, 2. března 2005)



Vinařská besídka

V červnovém Štengaráčku minulého roku jsem napsal, že bude jen slabý výskyt padlí révového – moučnatky. Vycházel jsem z platných poznatků o této nemoci a strašně jsem se mýlil, protože moučnatka byla

a velmi těžce postihla mnoho vinogradů nejen u nás, ale i ve světě. Z toho je vidět, jak nebezpečná choroba to je a proto se znovu k problému moučnatky vrátím.

V loňském roce došlo k pozdějšímu nástupu onemocnění, to je na začátku a hlavně v druhé polovině července, ale vzhledem k opožděnému vývoji révy (konec kvetení až na počátku července) došlo k početnějšímu napadení nových spodních oček letorostů. Tyto očka jsou základem budoucí úrody a výskyt moučnatky na nich mohou ovlivnit jen zimní teploty pod -15°C . Jelikož v průběhu letošní zimy k těmto poklesům v našem kraji nedošlo, dá se předpokládat početnější a hlavně časnější nástup onemocnění.

Moučnatce vyhovují především vyšší teploty ($21 - 0^{\circ}\text{C}$) a vyšší anebo vysoká vlhkost vzduchu. K šíření však může docházet i v rozmezí teplot $6 - 33^{\circ}\text{C}$ a při vlhkosti vzduchu od 40 %. Moučnatku ničí až teploty nad 35°C pokud trvají déle než 12 hod. Šíření moučnatky významně podporuje zastínění a také náchylnost odrůdy, vzrůstový stav keře a citlivost ohrožených rostlinných částí, zejména hroznů. Nepříznivě se projevuje také nadbytek dusíku, za současného nedostatku drasla.

Za období zvýšené citlivosti k infekci lze považovat období od odkvětu do velikosti bobulí odpovídající broku tj. asi dva týdny po odkvětu.

V letošním roce se mělo zahájit ošetřování již ve fázi 6. listu a měly být ošetřeny porosty náchylných odrůd a porosty s loňským silným nebo opakovaným napadením. Ostatní porosty stačilo ošetřit těsně před květem. Obdobně je třeba usměrnit i intervaly mezi ošetřeními. Při silném ohrožení by neměl interval při použití velmi účinných postřiků, překročit 10 dní.

V období před květem (1 – 2 ošetření) je vhodné upřednostnit přípravky na bázi síry (Kumulus WG, Sulikol K), příp. DMI fungicidy (Domark 10 EC, Bumper 25 EC, Punch 10 EW, Rubigan 12 EC, Topas 100 EC). Přípravky Bayleton 25 WP a Beaton 25 WP nejsou již povoleny. Při delší dobu trvajícím kvetení a nebezpečí šíření je možno ošetřit i v době kvetení, ale nesmí se překročit doba účinnosti předchozího použitého fungicidu.

Po odkvětu, kdy nastupuje období nejvyšší citlivosti mladých hroznů k infekci, měly by být použity u rizikových porostů účinné fungicidy (Discus, Falcon 460 EC, IQ-Crystal, Quadris, Zato 50 WG). U ostatních porostů je možno ošetřovat sírou nebo DMI fungicidy, přičemž tyto je možné použít jen 2x v průběhu vegetace. Za nejlepší variantu pro vysoce ohrožené porosty v období po odkvětu lze považovat dvě ošetření přípravkem Falcon 460 EC nebo IQ-Crystal a dvě poslední ošetření přípravkem Discus nebo Zato 50 WG. Ohrožené porosty je třeba podle stavu napadení ošetřovat až do počátku zaměkání.

V současné době jsou k dispozici vysoce účinné prostředky, kterými lze ochranu proti moučnatce tj. padlí révy zajistit i v rizikových situacích ošetřením 1-2x před květem a 3-4x po odkvětu. Kvalitu ošetření významně zvýší úplné a správně vykonané provedení zelených prací.

Samozřejmě je potřeba současně chránit révu proti plísni révové – peronospoře a proti obalečům. Peronospora je také velmi nebezpečná, ale všechny ochranné prostředky jsou místelné s prostředky proti moučnatce, anebo současně na ni i působí.

Ochrana révy proti škůdcům a nemocím je velmi těžká a vyžaduje velké znalosti o samotné révě a o všech pracích ve vinohradě. Vývoj nových ochranných prostředků je velmi rychlý a velmi rychle se i mění. Kdysi stačila směs modré skalice s vápnem (bordóská jícha) a prášková síra a jednoduché ruční postřikovače. Dnes je již široká řada ne zrovna laciných přípravků a množství vysoko účinných motorových postřikovačů, také ne laciných. Už také nestačí používat prostředky podle zvyku, ale je nutné přesně sledovat předpisy o jejich používání, protože se mohou stát neúčinnými a někdy mohou nadělat více škody než užítku.

A to by vinař neměl dopustit, protože pěstuje hrozny aby z nich mohl vyrobit víno, které, jak píše staří filozofové: „Povzbuzuje ducha, rozpaluje srdce, zbavuje nepokoje, vyvolává veselost, chudobný se pokládá za bohatého, černé chmury se rozptylují a čelo se vyjasňuje.“

Jiní zase říkali: „Vino je mezi nápoji nejužitečnější, mezi léky nejchutnější a mezi pokrmy nejpříjemnější.“

Ing. Konečný Antonín

Zamyšlení k výročí obce

V letošním roce si naše obec připomíná dvě významná výročí – 750 let od první písemné zmínky o její existenci a 60 let od skončení II. světové války.

Je jisté, že osídlení naší obce bylo daleko dříve, než uvádí písemný záznam z roku 1255, jak o tom svědčí různé archeologické nálezy v okolí obce. Podle těchto nálezů se můžeme domnívat, že postupné osídlování naší obce začalo kolem roku 1000 po Kr. Teprve v roce 1255 však rozsah či význam osídlení byl takový, že bylo písemně zaznamenáno, že nad zdejší farou drží patronát rajhradský klášter.

O tom jak na území naší obce její dávní obyvatelé žili se můžeme jen domnívat. Hodnověrná svědectví o dávných dobách, kromě archeologických nálezů, nejsou. Obyvatelstvo bylo dlouho ngramotné. Pokud nějaké záznamy v dobách před rokem 1255 byly, nezachovaly se.

60. výročí od skončení II. světové války v naší obci je i po tak dlouhé době pro starší občany připomínkou událostí, kterých byli očitými svědky a mají je živé v paměti.

Válečná fronta, která se v roce 1945 přehnala přes naši vesnici ukázala svou ničivou sílu a těžce poznamenala obec. Během několika dní, kdy se válčící strany několikrát měnily v držení obce, bylo zničeno a vypáleno mnoho domů, které občané po léta stavěli.

Kromě materiálních škod došlo i ke ztrátám na lidských životech. Materiální ztráty se časem nahradily, ztráty na lidech cítí příslušníci jejich rodin dodnes.

I na obou válčících stranách bylo mnoho padlých. Bojovalo se neúprosně, přestože brzký konec války byl

již všem rozumně uvažujícím lidem zřejmý. Pro Šitbořice II. světová válka skončila 19. dubna 1945, v Evropě pak 8. května 1945 bezpodmínečnou kapitulací Německa.

Každé výročí nese pokušení porovnávat „coby, kdyby“. Je však třeba si uvědomit, že to co se stalo můžeme komentovat či kritizovat, ale ne opravit. Ať už by soud byl jakýkoliv, byl by jednostranný, bez slyšení druhé strany.

Podle toho, co jsem sám viděl a zažil, se mohu vyjádřit ke stavu obce po roce 1938. Byl-li v této době stav velmi neutěšený, jaký byl ještě předtím? Obec a její vybavení (silnice, chodníky, elektřina, voda) na velmi nízké úrovni, lékařská péče žádná, provádění zemědělských prací většinou ručně a tím namáhavé a náročné na čas a pracovní síly, spojení obce s okolním světem minimální – veřejná doprava žádná.

Situace v obci se začala trochu zlepšovat až po II. světové válce, ale brzy nastal útlum, protože na pořad dne se dostalo řešení politických otázek. Větší rozvoj obce se zase rozběhl asi v 70. letech minulého století.

Takové tempo ve zvelebování obce, co je v současné době, si nedokázal představit ani největší optimista ve své největší fantazii. Výstavba a vybavení domů, infrastruktura obce, školství a zajištění zdravotní péče snese srovnání s příměstskými sídlišti.

Ve zkratce ani nelze vypsát všechno jak se v obci těžko žilo a jak se postupně přes všechny překážky objektivní i subjektivní dařilo stav v obci zlepšovat až na dnešní úroveň. Přesto si však myslím, že dřívější obyvatelé Šitbořic byli spokojenější přes všechny potíže, těžkosti

a vypjaté situace, které museli denně překonávat. Byli smířeni se svým postavením a věděli, že o tom jaký jejich život bude, rozhodují sami.

Při hodnocení toho, co bylo dříve a co je nyní, si myslím, že to, co bylo dříve, nebylo všechno špatné a to, co je dnes, zase není všechno dobré. Uzavřenost obce oproti okolnímu světu nebyla dobrá, otevřenost obce k nám však přišly i zvyky a mravy, bez kterých bychom se klidně obešli. Připadám si v tomto případě jako v obchodě: chci-li nedostatkové zboží musím vzít i to, čeho je nadbytek, i když to nepotřebuji.

Budeme-li mluvit o technickém vybavení obce a domů, jasně vítězí dnešek, začneme-li o morálce a mezilidských vztazích, tak dnešek na body těžce prohrává.

Oproti minulosti se zásadně změnil vztah občanů k zemědělství a k půdě. Dříve se při soukromém hospodaření obdělával každý kousek půdy, protože množství a kvalita úrody na poli podstatně ovlivňovala život rodin – kromě soli, pepře a cukru všechny potraviny byly z vlastních zdrojů.

Rovněž se změnil vztahy mezi občany a všeobecná morálka. Dřívější zásada „ora et labora“ (modli se a pracuj) se změnila u mnohých na „carpe diem“ (užívej dne) a „panem et circenses“ (chléb a hry).

I jen letmý pohled do dějin ukazuje, že všechny národy i sebevětší říše, které ztratily morálku, zanikly. Národ, který chce být životaschopný a být respektován mezi ostatními, musí být veden vzdělanými lidmi, kteří ho budou správně politicky vést k sociální spravedlnosti, ukázněnosti, poctivosti a pracovitosti. Naproti tomu každý příslušník národa musí být přesvědčen, že šťastné

budoucnosti lze dosáhnout jen vlastní usilovnou prací.

Idealistická myšlenka, že vzdělání a dostatek materiálních prostředků učiní člověka šťastným, se nenaplnila a vyzněla v proudu času do ztracena stejně tak jako představa, že vzdělání, vysoká intelektuální úroveň a morálka jsou jedno a totéž. Zato doslova a do posledního písmene se naplnila předtucha našich rodičů a prarodičů z 50. let minulého století, že „budou-li se vyprazdňovat kostely, začnou se naplňovat věznice“.

Jsem si vědom že v tomto článku, který jsem několikrát měnil, se sešlo tolik myšlenek, že každá by si pro úplné vyčerpání vyžádala samostatný článek. Domnívám se proto, že tento článek by neměl sloužit k samoučelné polemice, ale být podkladem k diskuzi, jak z problémů a nedostatků, které v naší obci jsou. Najít pro všechny přijatelné východisko a hlavně do veřejného dění zapojit občany středního věku a mládež, aby svými znalostmi a elánem se pokusili najít východisko ze začarovaného kruhu apatie.

750. leté výročí naší obce nás zavazuje, abychom pokračovali v díle našich předků, kteří v naší obci žili a pracovali v daleko těžších podmínkách než máme my nyní.

Všem, kteří se starají a pracují na tom, aby se Šitbořice zvelebovaly a dobře a spokojeně se v nich žilo, patří uznání a poděkování a těm, kterým je osud Šitbořic lhostejný, patří žádost a výzva, aby obci, alespoň slovy i činy neškodili.

Per angusta ad angusta et per aspera ad astra – přes úskalí k vrcholům a přes překážky ke hvězdám.

František Navrátil

Zakázaná zábava



květen 1941, ročník 1922 (19ti leti)

Fotografie připomíná rekrutskou muziku za Protektorátu konanou načerno, rychle sehnanou a pro nás pamětníky nazapomenutelnou. Bylo totiž při ní vyhlášeno „Stanné právo“. Následovala válka, při ní o život přišli dva kluci z této fotografie. Antonín Stejskal, zahynul v koncentračním táboře a Jan Zoubek zahynul při bombardování ve vídeňském Novém Městě.

*Marie Matušková
(roz. Molerová)
z ročníku 1922*

Program oslav 750. výročí obce

pátek 24. 6.

PŘED ORLOVNOU

- 17⁰⁰ – 19⁰⁰ – setkání rodáků na návsi
- 20⁰⁰ – koncert skupiny LUISIANA
- 22⁰⁰ – koncert „ROBBIE WILIAMS“ revival band

sobota 25. 6.

PŘED ORLOVNOU

- 9⁰⁰ – 18⁰⁰ budou otevřeny výstavy na radnici, ve staré škole, v základní škole, v mateřské škole, v hasičárně, v sokolovně, v orlovně a na dalších místech.
- 14⁰⁰ – slavnostní zahájení oslav
- 14⁰⁰ – historická scénka u Štengaru
- 14⁰⁰ – 18⁰⁰
 - historický jarmark
 - vystoupení souboru „Javorníček“ a „Baránek“
 - divadelní a hudební představení
 - historický šerm
 - ukázky starých řemesel
 - silák Železný Zekon
- 19⁰⁰ – cimbálová muzika „Břeclavan“

SPORTOVNÍ AREÁL

- 10⁰⁰ – fotbalový turnaj žáků
- 17⁰⁰ – fotbalové utkání s hráči SIGMA OLOMOUC

U RYBNÍČKA

- 6⁰⁰ – 10⁰⁰ rybářské závody dětí u rybníka

SOKOLOVNA

- 21⁰⁰ – taneční zábava v sokolovně, hrají „Vacenovjáci“

neděle 26. 6.

- 10⁰⁰ – slavnostní mše v kostele sv. Mikuláše
- 10⁰⁰ – 16⁰⁰ – budou otevřeny všechny výstavy

PŘED ORLOVNOU

- 15⁰⁰ – vystoupení dětí ZŠ a MŠ

SPORTOVNÍ AREÁL

- 14⁰⁰ – 16⁰⁰ – turnaj ve florbalu
- 18⁰⁰ – vystoupení leteckých modelářů

doprovodné akce

- výstava drobného zvířectva a exotického ptactva, areál před zahrádkářským zařízením na Divácké ulici
- výstava místních a regionálních umělců – sokolovna, malý sál
- výstava o budování obce – radnice
- výstava starých dokumentů a fotografií – stará škola
- výstava farních dokumentů
- výstava mysliveckých trofejí
- výstavy aktivit školních dětí, budovy ZŠ a MŠ
- hry a soutěže pro děti
- další možná překvapení

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, červen 2005, č. 2005/2, ročník 11

šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka

členové redakční rady: Ing. Antonín Konečný, Zuzana Baranová, Zdenka Kaňová
sazba: František Valíček ml.

vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 570 kusů, neprodejné
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 1. 9. 2005